

Laura átti kvinnudagin

Einaleikurin um Shirley Vallentine fór avstað við øllum kvøldinum, tá altjóða kvinnudagurin varð hildin í Norðurlandahúsinum

Hóast leikurin um Shirley Vallentine hevur verið sýndur nógvar ferðir og hevur verið sera væl vitjaður og umtóktur, so megnaði hesin at draga 200 kvinnur í Norðurlandahúsið mikukvøldið, tá kvinnufelagið í Havn skipaði fyri at Altjóða kvinnudagurin varð hildin.

Vánaligu koyrlíkundini vóru helst orsök til, at ikki so nógvar kvinnur vóru komnar av bygð, men luttakarafjöldin var fjølbroytt. Her vóru ikki bara »gimpur« og vittgongdir »reyðsokkar«, men kvinnur úr nærum øl-

lum stettum og bólkum í samfelagnum, bæði á andaliga og á tímliga økinum. Ein einsamallur hani sat millum kvinnurnar. Men hann var heldur ikki føroyingur. Tað var stjórni í Norðurlandahúsinum, Peter Turtshanninoff, hann er finlendingur.

Bergtóra Hanussardóttir segði fyrstu orðini á kvøldsetuni. Hon minti á, at vit høvdu fingið eina javnstøðulóg og nú var tað upp til kvinnurnar at fáa hesa lóg at virka. So fór Laura Joensen á pallin og sum tann veldugi sjónleikari hon er, megnaði hon at fylla pallin bæði við orðum og kroppsmáli.

Aftaná leikin var steðgur, har kvinnurnar kundu keypa kaffi í matarstovni í Norðurlandahúsinum. Síðan var felagssangur og sungið varð »Tit stúri ikki, kvinnur...«

Nú var ætlanin at orðaskiftið skuldi vera um leikin hjá Lauru og stríðskvinnan fyrri kvinnurørsluni gjøgnum mong á Hanna Joensen legði fyrri við einum uppleggi. Vit hava tosað við Honnu aftaná.

– Shirley Vallentine er ein daglig kona, hon er ikki ein kona við teimum stóru akademisku útbúgvingunum og teimum stóru ambítionunum. Hon vil bert vera lukkilig. Men hon er komin inn í eina traðkimýllu og hon gevur ikki hjúnarlagnum skuldina. Ein dagin fær hon møguleikan at fara og tá hon er komin til Grikkalands so hevur hon aftur steinin í staðin fyrri veggini heima sum hon tosar við. Tað vil siga, at ikki er neyðugt at fara burtur fyrri at finna útav lívinum. Nú fann Shirley av tilvild útav tí og leikurin fær ein »happy end« við tað at maðurin eisini fer at gera nakað við sítt lív, segði Hanna Joensen.

– Eg hevði roknað við, at nakað av orðaskifti fór at vera um leikin aftaná, men

kvinnurnar vóru so mettaðar av leikinum, at orðaskiftið kom ongantíð í gongd, sigur Hanna Joensen.

Nú er leikurin um Shirley Vallentine verið sýndur fleiri ferðir. Kundi tað ikki hugsast, at kvinnur settust aftur til tiltakið í Norðurlandahúsinum, tí tað kanska høvdu sæð hendan leikin. Hvi varð ikki ein annar leikur valdur?

– Leikurin er valdur, tí hann er kvinnu-aktuellur. Tað undraði meg mikukvøldið, at so nógvar kvinnur møttu. Salurin í Norðurlandahúsinum tekur 600 fólk og ein tridringur av benkrunum vóru upptiknir. Leikurin rakti plett, tí hann er ikki so intellektuellur. Ongin kann siga um leikin, at hann bert er fyrri »gimpurnar« og reyðsokkarnar. Hann var viðkomandi, sigur Hanna Joensen.

Hvussu leiingi hevur kvinnudagurin verið hildin í Føroyum?

– Í Føroyum hevur 8. mars verið hildin sum kvinnudagur, seinastu 20 árin. Men nakað nýtt er heni í ár. Hetta er fyrsta árið at kvinnurnar eiga eina javnstøðulóg, sum tryggjar at munur ikki verður gjørdur av manni og kvinnu orsakað av kyni. Nú er tað so uppgávan hjá kvinnurørsluni at stuðla undir, at hendan lóg fer at virka. Lógin er kanska ikki fullkomin, men hon er betri enn ongin lóg, sjálvsagt um hon virkar, sigur Hanna Joensen.

Føroyskar kvinnur, eru tað privilegieraðar í mun til kvinnur eitt nú í okkara grannalondum?

– Nei, umstøðurnar eru nøkulunda tær somu. Men tær føroysku kvinnurnar eru spakari enn kvinnur í okkara grannalondum, eitt nú Íslandi. Íslenskar kvinnur

eru nógvar meira »sjálvbevistar« tær eru meira sannfærðar um hvat tær gera. Tær føroysku kvinnurnar skulu alla tíðina fáa »bekræftað« hvat tær gera. Føroyar var eisini seinasta landið í Norðarlondum, sum fekk eina javnstøðulóg, sigur Hanna Joensen.

**Eftir Jústinus Eidesgaard
Myndir: Kalmar Lindesskov**

